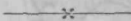

vo, tudi vam otročički, prinese danes „Vrtec“ podobo živalic, s katerimi se najrajše igrate pri hiši. To so mucke, vaše prijateljice, ki so vedno okolo vas, ki se z vami igrajo in šalijo po ves dan. Vem, da imate mucke zelo radi, zatorej je treba, da znate saj nekoliko povedati o njih. Prihodnje leto boste šli vže v šolo, zatorej glejte, da boste gospodu učitelju znali povedati vsaj nekoliko o svojih nežnih muckah.

Mucka ima okroglo glavo in kratki ušesi. Oči ima velike, ki se jej svetijo v mraku. Jezik ima hrapav, rep dolg in nizke noge z ostrimi krempelji. Mucka je sladkosnedna žival, liže rada mleko, pa tudi meso in klobase jej dobro diše. Mucka ima kratko in mehko dlako in je jako čedna živalica; vedno se umiva in čedi s šapicami. Mucka lovi miši in podgane, zato jo radi imamo pri hiši. Kadar je huda, brani se s kremplji. Za pečjo sedi rada, pa tudi v posteljo pride, da se malo pogreje in poigra z otroci. Da-si je večkrat zelo nerodna, ker prevrne skledico z mlekom, ali pa tudi ukrade v kuhinji kak oblizek, vender jo imamo radi, ker je krotka in ljubezniva žival.

Nazaj, oh nazaj!

In ti si me tudi zapustil sedaj
O ptiček, tovariš jedini!
Polétel iz sobe na prosto si zdaj
Vže pevaš po cvétnej dolini.

Na veji zelenej tam ljubko sediš,
Raduješ se zopet po svoje,
Čarobno prepevaš — veselo žgoliš,
A žalostno srce je moje.

V jeseni, ko glad je pritisnil in mraz,
Cvetovi vže vsi so zvenéli,
Ko vse je zgubilo vzpomládni svoj kras
In ptički so proč odletéli,

Tedaj ti o ptiček — preljubi moj drozd
Prilétel na okno si moje,
In prosil lepó si, da bil bi moj gost,
Oj prosil me mило po svoje.

In vzel bil v zavetje sem varno te jaz,
Pred zimo sem branil te snežno;
Pred zimo sem branil viharo te jaz
Oj ptičico drobno in nežno.

V zahvalo pa peval si meni lepó,
Med nama ljubezen cvetéla,
Ti ljubil si mene — jaz tebe gorkó,
Presrečno obá sva živéla.

A zdaj ko vzpomlád se vzbudila je spet,
Ko solnce gorkeje nam seva,
Ko dije pri cvetu spet pisani cvet,
Zbor ptičkov po logu prepeva,

Vzbudile só v tebi se sladke željé,
Po rodnej hrepénel si góri,
Kjer bratce žgoleti in svoje sestré
Ob zlatej zaslišal si zóri.

Sedaj o moj ptiček — preljubi moj drozd,
Zapustil si varno zavétje,
Skoz okno polétel v zeleni si gozd,
Kjer dije vzpomládno vže cvétje.

O letaj, raduj se — prepevaj sladkó,
Saj zunaj zdaj spet brez skrbi si,
A meni po tebi solzi se okó,
Ker moj ti tovariš več nisi.

A kadar zelénje spet zgubil bo gaj
In mraz te preganjal bo kruti,
Tedaj o moj ptiček nazaj, oh nazaj!
Naj spet ponesó te peruti.

